

Rajtunk áll!

Üdv! Az én nevem Sun, és megmentettem a világot. Szeretném elmesélni, hogyan.

Egy biztonságos városban születtem. Ezeket a városokat azután hozták létre, hogy kezelhetetlenné vált a környezetszennyezés. Hatalmas, hógömbhöz hasonló burkokkal vannak körülvéve, amikben a szűrőrendszer belélegezhetővé teszi a város levegőjét. A városokon kívül minden elpusztult, az egész kinti világ gyakorlatilag szemétből áll. A levegő olyan szennyezett, hogy egy percig se bírnád ki oxigénpalack nélkül. Minden növény és állat eltűnt, és a Nap is. Erről az égitestről kaptam a nevemet, sok szülő nevezi el a gyermekét olyan dolgokról, amiket soha nem láthattak az elődeik hibái miatt.

Mivel nagyon bonyolult a körülményeink között túlélni, minden lakos korlátozott mennyiségű ételt és vizet kap, és ha gyereket akartál, engedélyt kell szerezned rá a kormánytól, így előzték meg a túlnépesedést.

A Városban mindenki a túléléshez szükséges dolgok előállításán dolgozik, azaz, vagy a mesterséges tápanyagokkal ellátott termőföldeken, vagy a víztisztítóban, vagy a burorendszer fenntartásán dolgozik. Én is a Burokban dolgoztam, egyszerű szűrő karbantartóként. Munka közben jutott eszembe a nagy ötlet.

Aznap, amikor hazaértem nekiálltam kidolgozni a nagyszabású tervet, amivel megmenthetnénk a Földet. Pár hónappal később megvolt a teljes terv, de amikor a kormányt is felkerestem vele kinevettek. Azt mondták: már sehogy nem lehet megmenteni a bolygónkat, hogy az előttünk lévő generációk már annyira tönkretették, hogy csak napról napra élünk, és várjuk a halálunkat.

De, mint tudjátok, a remény hal meg utoljára. A csúfos kudarc után napokig azon gondolkodtam, hogyan valósítsam meg a terven a kormány támogatása nélkül, amikor egy nap egy nem túl szilárd elképzelés alapján, átalakítottam egy régi ládát úti hátizsákká, és egy régi bűvárfelszerelést alkalmassá tettem a kinti körülményekhez, az egész hónapra járó étel és italkészletemet eltettem, loptam néhány oxigénpalackot, és nekivágtam a kinti zord világnak.

Az elképzelés az volt, hogy egy apró részét megvalósítom a tervemnek, majd miután bebizonyítottam, hogy lehetséges a bolygónk megmentése, a kormány gyakorlatba helyezhetné a többi részét is. Én mondtam, hogy nem valami szilárd. Így hát a háti ládámba belekerült egy gép kis méretű prototípusa, ami a nagy terv része.

Reményeim szerint, ha minden sikerül, majd tömeggyártásba kerül a többi tervezett géppel együtt.

A kis prototípust csak HÚG-nak hívom, ami a Hulladék Újrahasznosító Gép rövidítése. A HÚG, amint az a nevében is látható, hulladékot hasznosít újra. Pontosabban, trágyát készít belőle. Tudom, ez undorítóan hangzik, a lényege az, hogy csöveket bocsájt le a földre, és ott szétszórja a végtermékét, így táplálékot ad a földnek, ehhez a keverékhez aztán már csak magokat kell hozzáadni, amiből kinőhet valami élő, de szerencsére azt is loptam. Milyen rossz példát mutatok a gyerekeknek...

A kinőtt növények, persze a borzalmas levegő miatt rögtön meghalának, ezért készítettem egy kicsi összehajtható hordozható burkot, ami ugyanúgy szűri a levegőt, mint a Várost körülvevő burok.

Ekkor felmerülhet a kérdés: mi értelme növényeket termesztetni, ha nem is csinálnak semmit? Remek, kérdés és válaszom is van rá. Az az értelme, hogy ez a kis burok csak annyira szűri a levegőt, hogy a növények ne haljanak meg, és az általuk újrahasznosított levegőt kibocsátják a világba, így rengeteg idő alatt, de kitisztulhat a légkör. Én már nem fogok élni, amikor ez megtörténik, de szeretnék az lenni, aki elindítja a folyamatot!

Ahhoz, hogy a HÚG működni tudjon kellett egy hely, ahol rengeteg hulladék van, amit újra tud hasznosítani. Már említettem, hogy a kinti világ gyakorlatilag csak szemétből áll, de a szomszéd romvárosban nincs elég, így megcéloztam a helyet, ahol a legtöbb van, vagyis a Szemétoceánt. Itt régen valódi óceán volt, de ahogy a fák, a víz is eltűnt.

Gondosan kiszámoltam, hogy mennyi időre lesz elég az étel és vízkészletem, egyelőre tökéletesen úgy történt minden, ahogy számítottam rá.

Hetek óta vándorlok, és ahogy közeledem a célomhoz, egyre többet látok abból, amit az emberek önzése okozott, és egyre biztosabb leszek abban, hogy jóvá kell tennem az elődjeim hibáját.

Egyre ritkulnak a régi világ romjai, már szinte csak szemetet látok. Közel van.

Július 2.-a az igazság pillanata. A HÚG-ot felállítottam, sikeresen beindult, már csak meg kell várnom, hogy kinőjön valami a földből, hogy tudjam sikerült-e?

Eltelt pár nap, egy kis növény kicsírázott. A bizonyítékot elküldtem a kormánynak.

RENGETEG IDŐVEL KÉSŐBB

Üdv! Az én nevem Willow! Hetedikes tanuló vagyok a Sunlight Akadémián.

A kedvenc tantárgyam a történelem. Rengeteget tanulunk a környezettudatosság fontosságáról. Régen az emberek nem voltak tekintettel a környezetükre, és habár voltak emberek, akik tenni akartak társaik hibái ellen, a többség mégis inkább a környezetük pusztítása mellett döntött. Így a bolygónk lassan elpusztult, és az emberek elbújtak burkokkal körülvett városokba a saját hibáik elől. Mígnem egyszer egy hős előállt egy tervvel a világunk megmentésére. Először elutasították az ötletét, ezért elment, és példát mutatott a többi embernek azzal, hogy a terv kis részét végrehajtotta. Mikor a kormány látta Sun hőstettét, megvalósították a terv többi részét is.

Van egy ünnepünk, a Világ Ünnepe, amikor Sun-t ünnepeljük. Minden évben július 2-án kimutatjuk a tiszteletünket a személynek, aki elindította a folyamatot, amelynek köszönhetően ma egy gyönyörű, tiszta világban élhetünk.

Bár különös belegondolni, hogy nem ünnepelnénk, ha az emberek már kezdetben tettek volna valamit, hiszen akkor ez az állapot természetes lenne, de ha már beütött a baj, akkor is még lehet tenni valamit.

Csak rajtunk áll!